

ויקהָל - ר"י ע"א

או, שמי המרקבות הלו נכנסות לתוך היכל אחד טמיר שבין שגורא אהלו"ת, ושם שניהם אשר מיini בשמות גנוזים, שפטות שיר הנרד וכרכם קנה וקנמון וגוו. ואותם שניהם אשר מיini בשמות שלמטה.

ושם כל אותן לבושי הנשות שראויים להחלש בהם כל אחד ואחד פראי. באותו לבוש נרשמו כל אותן מעשים טובים שעשה בעולם הזה, וכולם רשומים בו ומקרים: זהולבושו של פלוני. ונוטלים את אותן לבושים, ומחלבשת בו אותן נשמת האדק שבען פמו בדיקון.

שבועות הזה.

וחדרים הלו משלשים יום ואילך, שחרי כל שלשים הימים אין לך ובמה שלא קיבל עונש טרם שתכנס לגן עדן. כיון שהקבלה עונש, נכנסת לגן עדן, כמו שאורו. אמר שהחלה, מחלבשת. כיון שהחלבשה בכל כבוש הזה, נתנים לה מקום בראוי לה. אז כל אותן האותיות יורדות, ועלות אומן מרבבות. אותו רקיע חזר פעמים בכל יום באotta נטילת הרקיע אחר זה שנרבך בו. והרקע זה אינו יוצא מחוץ לזה. הרקיע זה רקום בכל מיני גוונים.

עשרים ושיטים אותיות רשותות חוקיות באוטו רקיע, כל אותן ואות נוטפת מהמן (מהטל), מהטל שלמעלה על הגן, ומאותו הTEL של האותיות רוחצות אומן נשמות וונפאות, אמר שובלו בנהר דינור להטהה. והטל אינו יורד אלא מتوز אותיות שרשותות ותקוקות באוטו רקיע, משום שאומן אותיות הן כלל הטרורה, ואותו הרקיע הטוד של הטרורה, שחרי

בדין, אלין תריין רתיכין, יעלין לגו היכלא חדא טמירא דגנטא, דאקיiri אהלו"ת, ומן תריסר זיני בוסמין גנייזן, דכתיב, (שיר השירים ז) גרד וברכם קנה וקנמון וגוו. ואינון תריסר זיני דבוסמין הלתה.

ותבן כל אינון לבושין נשמתין, דאתחזון לאתלבשא בהו, כל חד וחד, בדקה חזז. בהוא לבושא, אטרישימו כל אינון עובדין טבין, דעבד בהאי עצמא. וכליה רשיימין ביה, ומבריזי hei אויה לבושא דפלניא, ונטלין להוא לבושא ותלבשת ביה היה נשמתאصدقיא דגנטא, גרוונא דדיוקנא דהאי עצמא.

זהני ملي, מתנתין יומין ואייה, דהא כל תלתין יומין, לית לך נשמתא דלא התקבל עונשא, עד לא תיעול לגנטא דעתן. כיון דקבילת עונשא, עאלת לגנטא דעתן, כמה דאוקמה. לבתר דתלבנת, אתלבשת. כיון דאתחזז לה. פדין, כל אינון אתוון נחפיין, וסלקין אינון רתיכין.

הזה רקייע אהדר תריין זמיגן בכל יומא, בהוא נטילו דהאי רקייע אחרא, דמתדבק ביה. והאי רקייע לא נפיק לבר מגנטא. רקייע דא, מרקמא בכל זיני גווני. תריין ועשרין אתוון רשיימין מתקון, בהוא רקייע, כל אתה, נטיף ממגנא (ס"א טילא), מטילא דלעילא על גנטא. ומהוא טילא דאתוון אטсхין אינון נשמתין, ומטפין, בתר דטבלו בנהר דינור לאתלבאה. וטל לא בחית, אלא מגו אתוון דרשימים ומתקון בהוא רקייע, בגין דאינון אתוון כל לא דאוריתא. בהוא רקייע רזא דאוריתא,